

Sygn. I C 115/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko K. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) (...) K. K.

o zapłatę

orzeka

1. zasądza od pozwanego K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) (...) K. K. na rzecz powoda P. S. odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 1654,30 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt cztery złote trzydzieści groszy) od dnia 25.04.2016 roku do dnia 19.03.2017 roku;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. pozostawia strony przy kosztach postępowania związanych z ich udziałem w sprawie.

Sygn. akt I C 115/17

UZASADNIENIE

Powód P. S. pozwem złożonym w dniu 23 stycznia 2017 r. (data stempla pocztowego), reprezentowany przez radcę prawnego M. S., wnosił o zasądzenie od pozwanego K. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) (...) K. K., kwoty 1654,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, zgodnie z normami przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego i opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że powód jest właścicielem motocykla marki H. o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 24 marca 2016 r. w wyniku nieprawidłowego zabezpieczenia robót drogowych doszło do zdarzenia, na skutek którego uszkodzeniu uległ motocykl powoda. Powód zgłosił szkodę do (...) S.A., ubezpieczyciela w zakresie odpowiedzialności cywilnej pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia OC pozwanego i przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 16542,97 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony motocykl. Ubezpieczyciel przyznane odszkodowanie pomniejszył o 10% franszyzy redukcyjnej. Pozwany wezwany przez powoda do zapłaty kwoty 1654,30 zł stanowiącej 10% uznanej przez ubezpieczyciela szkody tj. franszyzy redukcyjnej, odmówił zaspokojenia roszczenia powoda w tym zakresie. W

niniejszej sprawie powód dochodzi od pozwanego kwoty 1645,30 zł jako uzupełnienie należnego odszkodowania, o które pomniejszył wypłatę ubezpieczyciel (pozew k. 2-4 akt)

Pozwany K. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) (...) K. K., wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany nie kwestionował, że w dniu 24 marca 2016 r. w wyniku nieprawidłowego zabezpieczenia robót drogowych doszło do zdarzenia, na skutek którego uszkodzeniu uległ motocykl powoda i że zdarzenie objęte jest ochroną ubezpieczeniową udzieloną przez (...) S.A. na podstawie umowy OC pozwanego. Pozwany nie kwestionował również wysokości dochodzonego odszkodowania. Pozwany wnosił o oddalenie powództwa, gdyż należność dochodzoną pozvem już zapłacił. Na potwierdzenie powyższego pozwany złożył potwierdzenie przelewu kwoty 1654,30 zł dokonane w dniu 19 marca 2017 r.

Postanowieniem z dnia 27 marca 2017 r. Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do złożenia oświadczenia w ciągu 14 dni czy przelew należności dokonany przez pozwanego dotyczy dochodzonego roszczenia, pod rygorem uznania, że należność dotyczy kwoty dochodzonej pozvem (postanowienie k. 29 akt).

Pismem procesowym z dnia 18 kwietnia 2017 r. pełnomocnik powoda potwierdził, że przelew dokonany przez pozwanego dotyczy dochodzonej pozvem kwoty głównej. Jednakże powód nie cofnął powództwa w zakresie spełnionego roszczenia, w dalszym ciągu wnosił o zasądzenie należności w całości, a jedynie podniósł, że nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 101 k.p.c., gdyż powód wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia, a należność została zapłacona dopiero po wytoczeniu powództwa.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. S. jest właścicielem motocykla marki H. o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 24 marca 2016 r. w wyniku nieprawidłowego zabezpieczenia robót drogowych doszło do zdarzenia, na skutek którego uszkodzeniu uległ motocykl powoda (dowód: notatka policyjna k. 19 akt).

Pozwany K. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) (...) (...) K. K., miał zawartą umowę ubezpieczenia OC w (...) S.A. Powód P. S. zgłosił szkodę do ubezpieczyciela pozwanego. (...) S.A. uznał swoją odpowiedzialność z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia OC pozwanego i przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 16542,97 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony motocykl. Ubezpieczyciel przyznane odszkodowanie pomniejszył o 10% franszyzy redukcyjnej (dowód: dokumenty ubezpieczeniowe k. 10-21 akt).

Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1654,30 zł stanowiącej 10% uznanej, a nie wypłaconej przez ubezpieczyciela szkody tj. franszyzy redukcyjnej. Pozwany odmówił wypłaty powyższej kwoty pismem z dnia 11 kwietnia 2016 r. (dowód: kserokopia pisma k. 22 akt).

W dniu 19 marca 2017 r. pozwany zapłacił pozwanemu kwotę 1654,30 zł (dowód: potwierdzenie przelewu k. 28 akt).

Dokonany przelew dotyczył dochodzonej pozvem należności głównej (dowód: pismo pełnomocnika powoda k. 32 akt).

Pozwany nie kwestionował zasadności i terminu od którego powód żądał zapłaty odsetek. Pozwany oświadczył, że nie zapłacił dochodzonych pozvem odsetek, bo nie potrafił wyliczyć ich wysokości (dowód: zeznania pozwanego K. K. k. 38 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty oraz zeznania pozwanego K. K. k. 29, 38 akt. Zeznania pozwanego były spójne, logiczne i znajdują odzwierciedlenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy. Za wiarygodne sąd uznał wszystkie stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego dokumenty załączone do akt sprawy. Ich prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo zasadne.

Stosownie do treści art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym § 4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Korzystając z tych uprawnień powód zwrócił się do ubezpieczyciela pozwanego o wypłacenie odszkodowania. (...) S.A. uznał swoją odpowiedzialność z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia OC pozwanego i przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 16542,97 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony motocykl. Ubezpieczyciel przyznane odszkodowanie pomniejszył o 10% franszyzy redukcyjnej. Niniejszy proces dotyczył wyłącznie części odszkodowania, którego powodowi nie wypłacił ubezpieczyciel. Między stronami bezspornym była kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę wyrządzoną przez pozwanego oraz obowiązek jej naprawienia. Pozwany uznał roszczenie powoda co do zasady. Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. odszkodowanie winno zrekompensować w całości poniesioną przez poszkodowanego szkodę. Ponieważ powód otrzymał odszkodowanie pomniejszone o 10% tj. o kwotę 1654,30 zł, roszczenie powoda o zasądzenie tej kwoty było zasadne. Przyznając powyższe, pozwany w dniu 19 marca 2017 r. zapłacił powodowi roszczenie główne. Uznając zasadność dochodzonych pozwem odsetek, pozwany dotychczas ich nie zapłacił, gdyż nie potrafił ich wyliczyć. Pomimo uiszczenia należność głównej przez pozwanego, powód w tym zakresie nie cofnął powództwa.

Zgodnie z art. 316. § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W art. 316 § 1 k.p.c. chodzi o zasady dotyczące czasu orzekania, które mają za zadanie określenie momentu właściwego dla oceny stanu sprawy przez sąd przy wydaniu wyroku (zasada aktualności), stan sprawy może bowiem w toku procesu ulegać zmianom. "Stanem rzeczy" w rozumieniu tego przepisu są więc zarówno okoliczności faktyczne sprawy jak i przepisy prawa, na podstawie których ma być wydane rozstrzygnięcie (wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 2011 r. I UK 331/10 LEX nr 811826).

W niniejszej sprawie stan faktyczny w trakcie procesu uległ zmianie, gdyż pozwany zapłacił roszczenie główne. Tym samym żądanie powoda zasądzenia kwoty 1654,30 zł w chwili wydania wyroku przez Sąd, nie było uzasadnione i dlatego Sąd je oddalił.

Sąd zasądził natomiast odsetki należne od kwoty głównej od dnia 25 kwietnia 2016 r. do chwili spełnienia świadczenia tj. 19 marca 2017r., zgodnie z art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c.

Na koszty składają się: opłata sądowa oraz koszty zastępstwa radcowskiego poniesione przez powoda. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. wzajemnie je znosząc, gdyż pozwany uległ jedynie w nieznaczej części.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)